

Uusi vuosi, uudet kujeet

Vuoden alkuun kuuluvat hyvät lupaukset, kuten laihduttaminen, liikunnan aloittaminen, tipaton tammikuu jne. Monesti aloittaminen innolla, mutta pian into hiipuu ja palaaminen vanhoihin tapoihimme.

Los Bolichesiin on syksyllä avattu uusi, siisti ja mukava kuntosali nimeltään **Coliseo Sport Center** uusine vempaimineen. Se sijaitsee Nuriasolin takana, calle Antonio Machadolla. Saimme sieltä lehtemme sisäisivulle mustavalkoisena mainoksenkin, mistä löytyvät paikan hinnat ja aikataulut. Ainakin arkiamuisin klo 8 siellä on ollut hiljaista ja usein olemme voineet treenata salilla Annelin ja Sirkan kanssa ihan kolmistaan. Suosittelen uuden elämän alkamista sekä hyvien lupausten toteuttamista siellä! Kuntoilusta ja laihdutuksesta on tiedossa myös teemailta.

Jätteiden lajittelun aloittaminen voisi myös kuulua niihin uudenvuodenlupauksiin. Monet ovat sitä mieltä, ettei kannata, koska muutkaan eivät lajittele. Sillä mentaliteetilla asia ei kumminkaan ikinä edisty. *Sirpa* on kirjoittanut tähän lehteen ohjeita kierätyksestä ja lajittelusta. Siitä käy hyvin selville, minkä väriseen astiaan mikäkin roska laitetaan, mihin viedään paristot ja mihin ongelmajätteet. Kannattaa noudattaa Sirpan ohjeita luonnon suojelunkin vuoksi.

Toki muunkinlaisia hyviä päätöksiä voi tehdä. Ei kuitenkaan kannata haukata niin suurta palaa, ettei sitten pysty lupauksiaan kovin pitkään noudattamaan.

Suomelan matkaohjelmasta tälle keväälle on *Ulla* tehnyt jo suunnitelman, joka löytyy myös lehden sivuilta. Hyviä ideoita matkakohteista otetaan silti vielä vastaan.

Uusia harrastuspiirejäkin on luvassa. *Liisa Turtiainen* aloittaa hopeaseppien ja lasikorujen valmistajien kanssa samanaikaisesti **metallilankapunontakurssin** maanantaina 11. helmikuuta klo 9. Siellä tehdään mm. kynttilänjalkoja, naulakoita, ovikransseja ja kulhoja.

Tilkkupiirissä alkaa **laukku- ja reppukurssi** keskiviikkona 6.2.

Suomalaisen koulun ihana keittäjä Marjo lupaili aloittaa herkuttelevien herrojen kanssa **kokkikurssin**, kunhan aikatauluista sovitaan.

Kameraseura on varannut helmikuuksi salin omalle näyttelylleen.

Kirjan ja runonpäivää vietetään Suomessa Runebergin päivänä ja **Ystävänpäiväiltamat** on päätetty pitää 14.2. taas Pöytäsaalissa.

Teatteriakin on luvassa: Gabriel tule takaisin lauantaina 23.2. ja Marjo Ikosen monologi Pohjan tähti lauantaina 16.3.

Veteraanijuhlaa on kaavailtu sunnuntaille 10.3.

Kukkaistanssiaiset päättävät kevätkauden lauantaina 30.3.

Oikein onnellista vuotta 2013 meille kaikille!

Marjut

Kannen kuvat on otettu kaikki samana päivänä, perjantaina 7.12. noin klo 12. Samaan aikaan Suomessa toimivat kuvataidepiiri, espanjan kielikurssi, lanttuja kuorittiin talkoilla ja ahkerat leipurit touhusivat keittiössä.

Sotiemme veteraanit lounaalla

Tiistaina 27 päivänä marraskuuta oli Fuen-
girolan ravintola Witiin kutsuttu joukko
sotiemme veteraaneja avec'ineen jo perin-
teiseksi muodostuneelle Suurlähetystön
Suomen Itsenäisyyspäivän kunniaksi tar-
joamalle Juhlalounaalle. Tilaisuutta isän-
nöi tällä kertaa ministerineuvos Hannele
Tikkanen, sillä itse suurlähettiläs Markku
Keinänen oli joutunut pikaisesti lähtemään
perheessään tapahtuneen sairauskohtauk-
sen vuoksi Suomeen.

Ruoka lounaalla oli monipuolista ja en-
nen kaikkea erikoisen maittavaa. Juoma-
puolella tuntui olevan rajaton valinnanva-
paus.

Tilaisuuden paras yllätys oli kuitenkin mi-
nisterineuvos Tikkasen kauniin puheen

saattamana Sotaveteraanien kultaisen an-
sioristin luovuttaminen meidän Veteraani-
jaoston vetäjälle Vesa Tuomiselle kiitokseksi
hänen veteraanien hyväksi tekemästään
pitkäaikaisesta arvokkaasta työstä. Lisäksi
ojennettiin Vesalle ansioristiin kuuluva ko-
mea kunniakirja.

Olimme kaikki paikalla olleet yksimielisiä
siitä, että näkyvä ja arvokas kunniansoi-
tus meni oikealle miehelle.

Kiitokset lähetystölle, ministerineuvok-
selle sekä kaikille mukana olleille. Kiitokset
myös järjestäjille ja ravintola Witille, mutta
ennen kaikkea kiitokset ja onnittelet vielä
kerran meidän Vesalle.

*Veteraaniterveisin mukana olleet
Inga ja Mikko*

*Ministerineuvos Hannele Tikkanen luovutti Vesa Tuomiselle ansioristin ja
kunniakirjan.*

Jouluvaloja ja enkeleitä

Aurinkorannikon kaupungit kylpevät jouluvalojen loisteessa. Eriväriset lamput vilkkuvat, välkkyvät, säihkyvät, sädehtivät ja luovat tunnelmaa. Ne tuikkivat yönmustaa taivasta vasten kuin tähdet. Katsoja ei laske kilowattitunteja eikä hiilipäästöjä, niin hyvää valo tekee sielulle ja mielelle.

Myös Belen-väki on lähtenyt liikkeelle. Sadat milloin mistäkin materiaalista rakkauksella taiteillut Mariat ja Joosefit seistä nököttävät seimen äärellä. Paimenet jättävät laumansa mennäkseen katsomaan tallissa tapahtunutta ihmettä. Enkeleitä vilisee kuin lumihietaleitä Suomen joulukuussa, ja itämaan tietäjien määrä on niin suuri, että varmaan koko lähi-itä on ylittänyt raja-asetmat ja vyöryy kohti Beetlehemä.

Beetlehem on meilläkin, saksalaisen anopin muinoin lähettämä seimiasetelma. Pyörivällä levyllä on talli ja seimi ja asiaankuuluvasti kaikki henkilöt vihoviimeiseen paimenpoikaan asti. Neljä kynttilää pistää puusta veistetyt siivet liikkeelle ja saa levyn pyörimään. Tätä ihanuutta on katseltu nyt neljäkymmentä joulunaikaa.

Jonakin jouluna tämä suomalais-saksalainen Belen pyöri niin vinhasti, että Jeesuslapsi lensi pois ja katosi. Mutta ei se mitään, joulu tulla jollottaa useimmille muillekin nykyään ilman häntä. Myös niille tuhansille, jotka täällä koti-Suomessa ovat vuoden aikana eronneet kirkosta. Kinkku maistuu kaikille, ja pipareita saavat leipoa lapset rotuun ja uskontoon katsomatta. Vapaapäivätkin kelpaavat, eikä kristillisen pyhäpäivän ylityöprosentteista kieltäydytä.

Käväisin Brysselissä. EU-virkailijoita on siellä niin paljon, että heidän lapsiaan varten tarvitaan kolmentuhannen oppilaan koulu. Suomalaisia on yli kolmesataa.

Olin suomalaislasten kirjailijavieraana ja totesin, että hyvin ovat lukemisen pullat uunissa. On kirjasto, on lukutaitoa, innostuneita opettajia ja iloisia koululapsia. Ajattelin Fuengirolan Escuela Finlandesaa, jossa myös olen vierailut. Sama innostus molemmissa suomalaisen kulttuurin ylläpitoon.

On sitä varttuneitten kansalaistenkin keskuudessa. Riemumielin luin selostuksen Aleksis Kiven päivän juhlasta, jossa Suomalaisnäyttelijät jämsäivät aapistoa. Kirjoitin näytelmän Pirkko Virmajoen pyynnöstä. Hänen vakaa aikomuksensa oli näyttellä siinä. Kohtalo tahtoi toisin.

Täällä koti-Suomessa odotellaan, alkaako tänä jouluna jahnaaminen Enkelitaivaasta. Joidenkin mielestä se loukkaa maahanmuuttajien tunteita eikä siis sovi suomalaiseen joulunviettoon.

Kulttuurimme on kuitenkin niin kristillisen hapatuksen kyllästävä, että nimetkin ovat kauttaaltaan raamatusta. Kristillisyydestä vapaata kulttuuria ei tahdo löytyä. Valot, jotka tuikkivat Fuengirolan yllä, ovat muistuma Beetlehemin tähdestä. Se taiteen, käsityötaidon ja luomisen vimma, joka on jolkaisen Belen-rakennelman pohja ja perusta, on lähtöisin joulun ihmeestä.

Felices Fiestas!

Maijaliisa Dieckmann

Itsenäisyyspäivän 6.12.2012 Lippupuhe Suomalassa
Prof. Emer. Leena K. Kaukinen
Hyvät suomalaiset ja Suomen ystävät!

Tänään joulukuun 6. päivänä 2012 juhlimme Suomen itsenäisyyden 95. juhluvuotta. Siniristilippu, joka liehuu yllämme, on itsenäisyytemme näkyvin tunnusmerkki. Se on tärkeimpiä kansallisista symbolejamme ja sen asema on vain vahvistunut kansallisen identiteettimme osoittajana liittyttyämme Euroopan unioniin. Pieni rauhaarakastava kansamme ei halua unohtaa juuriaan eikä niitä lähtökohtia, joka on tehnyt meistä yhden merkittävän kansakunnan Pohjoismaiden ja Euroopan osana.

Suomen lipun suunnittelivat taitelijat Eero Snellman ja Bruno Tuukkanen monisärmäisen suunnitteluprosessin tuloksena⁽¹⁾ ja laki Suomen lipusta vahvistettiin 29.5.1918⁽²⁾. Historiallisissa taustoissa tiedetään, että siniristilippua on käsitetty yhtenä kokonaisuutena sen merkityksiä syvällisemmin analysoimatta. Lippu symboloi suomalaisten itsenäisyyttä ja uhrautumista kuolemaan saakka samalla, kun se edusti yhteisiä sanattomia ideoita. Lippu toimii kansaa yhdistävä tekijänä.

Vasta viimeaikoina on ryhdytty miettimään mitä lippuun hyväksytyt värit ja muodot merkitsisivät tai millaista arvo- ja ihannemaailmaa ne voisivat edustaa. Jokin tulkinta voisi löytyä Jukka Kuoppamäen (1972) laulusta Sininen ja valkoinen joka päättyy sanoihin: Sininen ja valkoinen värit ovat vapauden⁽³⁾.

Myöhemmin 2004 Osmo Pöystiltä löytyi tarkempaa kuvausta. Suomen lipun symbolit ovat puhdas lumi, sininen taivas ja risti. Valkoinen ja taivas ovat tosin ihanteita, mutta ne on mahdollista saavuttaa ristin kautta. Ihanteet kannattaa laittaa korkealle kuin taivas, vaikka niitä ei heti saavutetta-

sikaan. Ilman kärsimyksiä niitä ei saavuteta koskaan. Mutta kun hyväksymme ristin, me saamme siitä sen voiman, jonka avulla lipun ilmoittamat korkeat tavoitteet saavutetaan. Lippu symboloi pyhää yksinkertaista elämää⁽⁴⁾.

Itse näkisin, tässä selityksessä Platonin arvorakenteen, jossa totuus, hyvyys ja kauneus kohtaavat ja muodostavat suomalaisen arvopohjan lähtökohdat. Siinä ponnistaa rehti, lahjomaton, sisukas ja ahkera suomalainen valkealta lumelta, katse kohotettuna kohti korkeuksia. Suomalaisen totuus on tieteessä, hyvyys lähimmäisenrakkautessa ja kauneus taiteessa. Tästä arvopohjasta suomalaiset ovat rakentaneet yhteiskuntaansa, mutta perusarvojen tulkinta on ollut eri aikoina erilainen.

Mutta mikä tekee suomalaisesta yhteiskunnasta suomalaisen? Kielikö, siis suomen kieli, esimerkiksi? Tuskinpa kuitenkaan enää

suomalaisuutta kuvaavat piirteet kuten sauna, sisu ja Sibelius tai koti, kirkko ja isänmaa, vaan ne kansakuntamme arvot, jotka ovat nostaneet suomalaiset pyrkimään kohti tasa-arvoisuutta, mahdollisuuden antamiseksi jokaiselle, joka haluaa kehittää itseänsä oman potentiaalinsa mukaisesti, niin yksilönä, lähiyhteisöjensä, kansamme kuin myös eurooppalaisen unionimmeekin jäsenenä. Näistä ponnistuksista on ollut tuloksena nykyinen suomalainen yhteiskunta. Mutta suomalaisen yhteiskunnan identiteetti on muuttunut.

Nyt 2000-luvulla kansainvälisessä tieteellisessä ja poliittisessa keskustelussa on suomalaista yhteiskuntakehitystä käsitelvässä puheessa nostettu esille käsite niin sanotusta suomalaisesta mallista. On jopa puhuttu Suomi-ilmiöstä. Sillä on tarkoitettu, että Suomessa teknologinen osaaminen ja taloudellinen kilpailukyky ovat yhdistyneet korkeatasoiseen ja tasa-arvoiseen koulutuspolitiikkaan. Julkishallinto on ollut läpinäkyvää, kansalaisten elintaso korkea ja tuloerot pienet. Tähän yhteiskuntaan on luotu lisäksi sosiaaliset ja terveydenhuollon verkostot tuomaan kansalaisille turvallisuutta ⁽⁵⁾. Suomen mallin on ollut tulosta pienen taitavan kansan luovasta kyvystä luovia globalisoituvassa maailmassa. Suomi-kuva maailmalla on vaikuttanut miltei säröttömältä, sillä niin hyvin olemme selviytyneet useissa yhteiskuntia vertailevissa tutkimuksissa.

Kansainvälisesti arvostetut tiedemiehet, sosiologi Manuel Castelles ja Pekka Himanen ovat tutkimusraportissaan *The Finnish Model of Information Society*, suomalainen tietoyhteiskuntamalli, kuvanneet, että suomalaisen tietoyhteiskuntamallin keskeisin menestystekijä on sittenkin vahva kansallinen identiteettimme. Globalisoituvassa maailmassa tämä on siis ollut se perusta, joka on helpottanut rakennemuutoksen osa-

puolien vuoropuhelua ja yhteistoimintaa. He mainitsevat myös, että suomalaisen mallin kopioiminen olisi vaikeaa, sillä se on sidottu niin tiiviisti Suomen ainutkertaiseen historialliseen kokemukseen. Nyt tämä malli on väistämättä merkittävänä osana nykyisessä suomalaisessa kansallisessa identiteetissämme ⁽⁵⁾.

Kansainvälisessä toiminnassamme voimme tukea ja arvostaa sekä omaa että muita kulttuureja, joiden kanssa me olemme tekemisissä. Kansakuntamme on pystynyt myös nostamaan esiin omista lähtökohdistaan merkittäviä suomalaisia, joilla on ollut kykyä ja mahdollisuuksia vaikuttaa paremman maailman kehittämiseen, ei sodan vaan rauhan keinoin.

Sanoisin, että tämä kaikki on suomalaisuutta parhaimmillaan ja sitä on syytä arvostaa ja edustaa. Tänäpäin tahdon muistuttaa mieliimme kuitenkin, miten hyvästä arvolahtopohjasta aikaisemmat sukupolvet ovat rakentaneet, taistellen ja sopien, näin vahvan puitteen ja luoneet kaukaiseen kylmään Pohjolaan sellaisen kansakunnan, josta me voimme olla ylpeitä. Kiittollisuuden on noustava mieliimme ja sydämiimme. Tätä kaikkea me tahdomme ajatella myös nyt, kun luomme katseemme päämme yllä liehuvaan Suomen siniristilippuun. Eläköön Suomi!

Elektroniset lähteet:

⁽¹⁾ Savolainen P. Suomen lipun historia. <http://www.uta.fi/yky/arkisto/suomi80/art4.htm>

⁽²⁾ Sisäasianministeriö. Suomen lipun ja vaakuna/ lipun historia. <http://www.intermin.fi/fi/>

⁽³⁾ Kuoppamäki, J. (1972). Sininen ja valkoinen. <http://lirama.net/song/67489>

⁽⁴⁾ Pöysti, O. (2004). Kansa vailla kotimaata. <http://opsti.japo.fi/kosmos/sini.htm>

⁽⁵⁾ Raunio-Niemi, J. (2005) Kansallinen identiteetti – menneisyys, nykyisyys, tulevaisuus. Alustus veteraaniseminaarissa Helsingissä 3.11.2005 http://www.tammenlehva.fi/tiedostot/page_id_137/Seminaari_Rainio.alustus.pdf

Maamme-laulu vai Finlandia-hymni ?

Aika ajoin keskustelun aiheena on kiista kansallislaulusta: Maamme-laulu vai Finlandia-hymni?

Keskustelut ovat sekä puolesta että vastaan, mutta miksi kansallishymni pitäisi vaihtaa? Yleensä kansallishymni vaihdetaan vain vallankumouksen yhteydessä. Venäläisetkin yrittivät Neuvostoliiton hajotessa ottaa käyttöön vanhan Keisarihymnin, tosin uusilla sanoilla, mutta kansallislauluksi sopi paremmin Neuvostoliiton hymni uusilla sanoilla. Virossa yritettiin uudeksi kansallislauluksi Gustav Ernesaksin ”Mu isamaa on minu arm”, mutta yritys kaatui sävelmän vaikeuteen ja suurelle joukolle vaikeaksi yhteislauluksi. Maamme-laulusta on tullut isänmaallisten juhlien yhteislaulu ja kansaa yhdistävä kansallislaulu. Maamme-laulun sanat ovat syntyneet kansallisen heräämisen aikaan, kun taas Finlandian sanoitusta pidetään talvisodan hengen kuvaajana - siis voittona idän uhkaa vastaan.

Finlandia-hymni on sanoittamisestaan lähtien ollut kielenhuoltajien hampaissa. Ensimmäiset sanat Finlandiaan kirjoitti Jalmar Finne jo vuonna 1907, ja vuonna 1919 amerikansuomalainen Yrjö Sjöblom. Vuonna 1937 sanat Finlandiaan kirjoitti Wainö Sola. Sibelius vastusti hymnin sanoittamispyrkimyksiä aina 1930-luvun loppupuolelle asti. Heikki Klemetille tarjottiin v.1939 Finlandia-kuoron Amerikan matkalle Finlandia-hymnin sanoja, mutta Klemetti kieltäytyi ottamasta ”noita mielestään huonosti istuvia sanoja”. V.A. Koskenniemen vuonna 1940 tekemä sanoitus on aikaa myöten vakiintunut, vaikkakin sen räikeästi kielenvastainen iskus on aika ajoin saa arvostelua.

Sanoitus kompastuu suomen kielessä tyypillisiin pitkiin ja monitavuisiin sanoihin, jotka tuottavat ongelmia taiteihin sijoittamisessa. Sibelius on tehnyt paljon sävel-

lyksiä Kalevalan, Kantelettaren sekä monien kirjailijoiden runoihin. Sibeliuksella oli periaatteena sijoittaa painolliset tavut oikein.

Sanakoron säilyttääkseen hän pyrki aloittamaan suomenkielisen sanan vahvalta tahdinosalta ja välttämään sanan keskellä tai lopussa olevien tavujen sijoittamista tahdin ykköselle. Finlandia-hymnin sanoilla varustettu nuottikuva suorastaan vilisee poikkeuksia tästä säännöstä. Sibelius sävelsi runoihin, V.A. Koskenniemi teki runon sävellykseen. Tunnettu kuoromies Ensti Pohjola sanoi aikoinaan: ”Ensin pitää olla runo”.

Professori Erik Tawaststjerna sanoi, että Finlandiaa ei pitäisi laulaa, koska hymniin tehdyt sanat tekevät vääryyttä Sibeliuksen musiikille. Tawaststjerna oli Sibeliuksen viisiosaisen elämäkerran kirjoittaja. Häntä on sanottu myös Sibeliuksen musii-kin ”vartijaksi”.

Ei suomen kieltä ja Finlandiaan tehtyä runoa lausuta kuten laulamme: ” Oi Suomi kaaat-so, sinun päiväs koittaa, yön uhka kaaarkoitettu oon jo pööis, sun päiväs kooit-taa, oi syyyn-nyin-maaa”. Laulun sanat puhuttelevat eikä kukaan ajattele lauletaessa sitä, kuinka suomen kieltä ”rääkätään”. Parhaimman esityksen Finlandia-hymnistä olen kuullut kun mieskuoro ”brummasi” hiljaa ja lausuja esitti runon samanaikaisesti. ”Maamme-laulu - hattu pois! Finlandia-hymni - nenäliinat esiin!”: sanoi historiantutkija professori Laura Kolbe.

Kansallishymni on yhteislaulu, joka on laulettava joskus ilman johtajaa. Finlandia yhteislauluna ei onnistu rytmisesti ilman johtajaa, joten ei siitä voi tehdä uutta kansallishymniä.

Maamme-laulu on meidän kansallishymnimme.

Tapani Mäkinen

Suomelan ladunavaaja on poissa

Joulun viettoon valmistautuva Suomelan väki sai suruviestin, Suomelan pitkäaikaisin puheenjohtaja *Paavo Siurua* on kuollut.

Paavo Siurua tuli Suomelan puheenjohtajaksi aikana, jolloin Fuengirolan osasto irtautui Torremolinosin yhdistyksestä omaksi itsenäiseksi yhdistykseksi, ja sen nimeksi tuli Suomela. Tehtävä oli haasteellinen. Oli luotava suunta ja toimintaperiaatteet, joilla uutta yhdistystä viedään eteenpäin.

Kaksi toimintakautta Paavo Siuruan johtamassa hallituksessa toimineena voin avoimesti tunnustaa, että silloin oli Suomelalla yhdistyksen parasta ajatteleva, aktiivisesti toimiva ja päämäärätietoinen johtaja. Hallituksen kokoukset eivät olleet ”tupailtoja”. Asiat käsiteltiin jo ennakoon valmisteltuina ja päätökset tehtiin jähkailematta. Ja mikä tärkeintä, niistä pidettiin kiinni.

Sain sen käsityksen puheenjohtajasta, että johtajatuksena hänen toiminnassaan oli avoimuus ja mutkattomuus Suomelan jäsenistöön. Hän piti myös erittäin tärkeänä, että suhteet Aurinkorannikon suomalaisiin yhdistyksiin ja yhteisöihin kuin myös Fuengirolan kaupungin johtaviin viranomaisiin sekä poliisiviranomaisten johtoon olivat hyvässä kunnossa. Tästä selvänä osoituksena oli se, että kaupungin poliisilaitoksen ylintä johtoa vieraili Suomelassa ainakin kerran toimintakauden aikana keskiviikkopalavereissa. He toivat ajankohittaiset terveisensä toimintasektoreiltaan ja kuuntelivat halukkaasti yleisön esittämiä kommentteja ja toivomuksia. Tämän suuntainen toiminta nähtiin molemmin puolin hyödyllisenä. Suurena apuna suhteiden solmimiseen paikallisiin viranomaisiin oli Paavo Siuruan kielitaito. Heti Fuengirolaan tultuaan hän opiskeli talven Malagan yliopistossa espanjan kieltä.

Hyvin tärkeänä Paavo Siurua piti sitä, että Suomelan jäsenet voisivat tutustua uuteen ”talvikotiinsa” Espanjassa.

Niinpä tehtiin runsaasti retkiä eri puolille Espanjaa. Pisimmät olivat jopa kolmen yön retkiä. Paavo toimi innokkaana matkanjohtajana, ja oppaana oli rannikon paras saatavilla oleva matkaopas. Retket olivat haluttuja, antoisia ja opettavia.

Paavo Siuruan tärkeimpinä vapaa-ajan harrastuksina olivat musiikki ja tennis. Suomelassa oli oma, korkeatasoinen orkesteri, jota johti monitaitoinen musiikin ammattilainen Erkki Karjalainen. Teemoiltaan vaihtelevia musiikkitalaisuuksia oli useita. Suomelan musiikkitarjontaa lisäsivät myös Erkki Karjalaisen johtamat Suomettarett ja Örisevät äijät. Örisevissä Paavo lauloi ainoana perustajajäsenenä sairastumisensa asti.

Paavo Siurualle Suomela oli hyvin tärkeä. Sen johtamiseen hän paneutui täydellä tarmollaan. Hän oli arvostettu ja pidetty johtaja. Samalla Suomela nousi alkavana yhdistyksen merkittäväksi ja kokoavaksi tekijäksi suomalaisten keskuudessa niin opiskelussa, vapaa-ajan viettämisessä kuin myös viihteessä.

Ansioistaan Suomelan hyväksi tehdystä työstä Paavo Siurua sai Suomelan 15-vuotisjuhlassa Suomiseuran hopeisen ansio-merkin. Hän oli myös Suomelan kunniajäsen.

Lauri Parviainen

Tuula Lanas-Cavada maalaa meren muistia

Suomelan Taideseurassa maalaavalla Tuula Lanas-Cavadalla oli ensimmäinen oma taidegallerianäyttely Galleria La Perlassa marras-joulukuun vaihteessa. Tuula on tuottelias ja harrastukseensa perusteellisesti uppoutunut maalari, josta osoitukse-
na osallistumiset lukuisiin yhteisnäyttelyihin Suomessa ja Espanjassa, sekä omat näyttelyt Helsingissä kirjastoissa ja kerhotoiloissa.

La Perlan näyttelyn avajaisissa Tuula kertoi saaneensa näyttelyn teeman ihailemansa espanjalaisen taiteilija Julio Romero de Torresin lauseesta: ”Mikään ei ole mitään ilman muistelua”. Siksi näyttelyn nimeksi muovautui *Meren muisti*. Niinpä maalari Tuula muistelee värien, palettiveitsen, rätin ja siveltimen avulla Espanjan tunnelmiaan ja näkemyksiään etupäässä nais- ja meriaiheihin. Meri on lähellä. Se avautuu Tuulan talvikodin ikkunasta päivittäin milloin

myrskyävänä, milloin valoa heijastavana, toisinaan pelottavan uhkaavana. Näyttelyn nimikkotaulussa *Meren muisti* meri on pysähtynyt, arvaamaton, värit vaihtelevat sävykkäästä mustasta valkoiseen, hiven rai-
kasta sinistä ja muutamia valon keltaisia häivähdyksiä kuin lupauksia jostakin paremmasta. Tuula Lanas-Cavadalla on ihailtava taito löytää värien kirjosta juuri oikea sävy vastapainoksi meren tunnelmalle. Useissa tauluissa Tuulan meri on kovin myrskyisä, jossa pienet laivat ajelehtivat avuttomina tai aallot vellovat vaahtopäinä. Tuulalle meri on vapauden ja voiman symboli.

Jo monen vuoden ajan erilaiset naiset arjessa ja juhlassa ovat esiintyneet Tuulan maalauksissa. Aihe on hänestä kiinnostava ja läheinen. Tässä espanjalaista tunnelmaa tihkuvassa näyttelyssä ennen niin utuiset ja herkät naiset ovat muuttuneet tummasävyisiksi, voimakkaiksi ja mustasilmäisiksi. Näyttelyn naishahmot *Olga, Alma, Elviira, Esperanza* ovat tummia, katse salaperäinen, viipyilevä, hiljainen. Muotokuvien väriharmoniat ovat kauneutta ja juhluvuutta korostavia tai loistavan punainen puku antaa viitteen espanjalaisesta temperamentista. Piristystä yksin tai kaksin esiintyvien naisten joukossa oli jännittävä maalaus *Muuttolinnut*, jossa tumma ihmisryhmä seisoo jossakin selkään katsojaan päin ja katse suunnattuna odottavasti tummansiniselle taivaalle. Tämä palettiveitsellä toteutettu maalaus antoi vihjeen uudesta tekniikasta, jossa katsojalle jätetään tilaa mielikuville.

Tuula Lanas-Cavada kertoi olevansa korkeilija ja uuden etsijä, joka rakastaa värien kanssa leikkimistä. Hänen maalaustekniikkansa on spontaania, tahattomasti syntyvää. Värit sekoittuvat sävyiksi suoraan maa-

laus pohjalla rätin tai palettiveitsen kanssa. Maalauksen alussa hän ei tiedä, miten aihe kehittyy halutuksi tunnelmaksi tai esittäväksi kuvaksi. Työ vie mennessään. Oikeaa ilmaisua etsitään. Hän haluaa ilmaista kauneutta, hyviä asioita, valoisuutta ja leikki-mielisyyttä. Maalaukset eivät ole kantaaottavia. Vuosien mittaan keventyneillä maalauksillaan Tuula haluaa välittää avointa kanssakäymistä.

Kipinä taiteeseen ja maalaukseen syntyi jo lapsuudessa. Isä oli koristemaalari ja kodissa oli paljon tauluja, joiden kauneus kosketti. Hän on hankkinut taitonsa ja tietonsa maalauksen saloihin monilla kursseilla Suomessa ja Espanjassa monien eri taideopettajien ohjauksessa. Hän maalaa myös mielellään ryhmissä, jossa tavoittaa muita maalaustaidetta harrastavia ja ollaan vuorovaikutuksessa samanhenkisten ihmisten

kanssa. Hän on opiskellut maalausta Helsingissä Alfa-Art taideoppilaitoksen ryhmässä ja Espanjassa Sutiklubissa ja nyt Suomalaisessa Taideseurassa.

Tuula Lanas-Cavada on herkkä taiteilijasielu, joka hallitsee tällä hetkellä monta eri tekniikkaa. Hän voi valita herkkiin töihinsä utuisen pehmeän ohuilla väreillä toteutuvan Helene Schjerfbeck-tyylin, vahvoihin muotokuvaan voimakkain värein mustalla tehostetun Torres-tyylin, liikettä ja tunnelmaa tiikkuviin maalauksiin paksuin värein maalatun palettiveitsiteknikan tai arvoituksellisiin, avoimiin aiheisiin ohuin värein tehdyn palettiveitsi-rättitekniikan. Taiteilija Tuula Lanas-Cavadan maalaukset ja muistellut ovat tuottaneet jo monesti iloa ja kauniita ajatuksia sekä tarjonneet kauneutta meille katsojille. Etsiminen ja uuden kokeilut jatkukoot onnekaissa merkeissä.

Reetta Kiiski

Pikkujoulussa tapahtui...

Professori Olli ja Viksu vekotin

*Ohjaaja Raijan
ilmaan heitto*

*Balladi Unohtumattomasta
Elmeristä*

*Upea Can Can
suoraan Pariisista*

*Lopuksi pistettiin jalalla
koreasti*

...ja Barcelonassa käytiin

Gaudin suunnittelema puisto Park Güell oli alunperin puutarha-kaupunkiprojekti. Täällä Gaudin "trencadis" (rikotut mosaiikkipalat) ovat värikkäimmillään.

Sagrada Familia on Antoni Gaudin (1852-1926) tunnetuin työ, johon hän paneutui viimeisinä elinvuosinaan. Sitä rakennetaan yhä.

Montserratin luostari sijaitsee korkealla vuorella, jota ympäröi rinteille levittyvä kansallispuisto. Sinne pääsee autolla tai juna-alppihissiyhdistelmällä. Luostarissa voi myös yöpyä ja ruokailla.

Suomelan retkikunta ihmettelee Sagrada Familian kellotorneja, jotka muovaavat Barcelonan horisonttia.

Tositarina ostosmatkasta

Tarkoitukseni oli tehdä katselmus paikallisissa huonekaluliikkeissä ja katsella, mitä on tarjolla. Lähdin polkupyörällä ajelemaan kohti Mijasia, sillä sielläpäin on kuulemani mukaan parhaat alan liikkeet. Kävin monessa liikkeessä ja palvelu oli kohteliasta. Kun sanoin ensin katselevani mööbeleitä, sain rauhassa vertailla hintoja ja tutkailla tyy-lisuuntia.

Sitten astuessani erääseen liikkeeseen, joka mainostaa italialaista huippumuotoilua, minulle tuli yllätys. Ehdin kävellä sohva-ryhmien väliin...minulla kun on se paha tapa, että en jää odottamaan myyjää. Liikkeessä ei ollut muita asiakkaita. Toimistosta tuli hieno rouva, ilmeisesti omistajan vaimo joka totesi: Olette varmaan tulleet väärään liikkeeseen. Tämä ei ole mikään (China Center), tsaina sentteri eikä meillä ole teille mitään myytävää. Ilmeisesti ulkoinen habitukseni

ei häntä miellyttänyt, olinhan polvihousuis- sa ja minulla oli rento safarilook. Rouva osoitteli pohkeitani ja sanoi, että niistä voi tarttua likaa hienoihin mööbeleihin ja se voi pilata ne.

Pahoittelin tilannetta ja totesin, että yritän poistua liikkeestä likaamatta paikkoja. Ja yritän olla jatkossa tuottamatta lisää harmia hänelle.

Totesin myös yrittää muistaa liikkeen ja kertoa myös toisillekin. Poistuin liikkeestä ja ajellessani kohti asuntoani tuli mieleeni eräs asia:

Lähtiessäni olisin voinut vielä sanoa, että sitten kun teillä on poistomyynti tai konkurssihuutokauppa tulen seuraavan kerran liikkeeseenne ostoksille.

Olavi Turunen

Tarina on tosi ja uskomaton kokemus..

Kierrätä Aurinkorannikolla

Onneksi täälläkin on alettu ymmärtää kierrätyksen merkitys. Uusi tulija miettii aina, mihin laittaa jätteensä, kun kadunvarsilla on monen värisiä säiliöitä. Lasitavara laitetaan vihreään säiliöön (vidrio), mutta sinne ei saa laittaa keramiikkaa. Siniiseen astiaan (papel) tulevat paperit ja kartongit.

Keltaiseen astiaan laitetaan muovipullot, -purkit ja -pussit, siis erilaiset muovipakkaukset. Samaan säiliöön menevät myös metallitölkit ja -pullot sekä maito-, mehu- yms purkit. Tämä herättää hämmennystä, mutta espanjalaisilla on menetelmä, jolla ne erotetaan toisistaan jatkokäsittelyssä.

Harmaan säiliön kyljessä lukee orgaaninen jäte, joka tarkoittaa Suomessa orgaanista jätettä. Minua kuitenkin hämmästyttää, että joidenkin katujen varsilla on har-

maita säiliöitä rivissä monta, mutta ei muita. Espanjalaiset laittavat näihin sekajätteet, joita ei kaupungin johdon mielestä ole, vaan he puhuvat yleisjätteestä. Eiköhän se ole sama asia.

Käytetyt paristot voi viedä kauppareissulla paristonkeräysastiaan. Ongelmajätteiden kanssa joutuu tekemään pidemmän reissun. Ferialueella on kuukauden toinen ja neljäs torstai keräilyauto 10-14 välillä. Sinne voi viedä mm. elektroniikkaromut, lamput, pienmetallit, yms. Käytettyä öljyä ei saa kaataa viemäriin, sillä se tuhoaa vedenpuhdistamolla bakteerikannan, vaan sekin viedään feria-alueen keräyspisteeseen.

Meidänkin suomalaisten on hyvä opetella kierrättämään!

Keräysterveisin Sirpa Ruhanen

Hernekeitto porisemaan

Viime keväänä laskiaisien tienoilla kuuntelin radiosta ruotsalaisen hernekeiton teko-ohjetta. Koti-Suomessa päätin kokeilla sitä. Ruotsalaiset käyttävät keltaisia herneitä ja siansorkkia. Kumpaakaan en omaani laittanut, vaan käytin vihreitä herneitä, joita ei saanut missään nimessä liottaa vedessä (maistuvat kuulemma itäneeltä). Laitoin kattilaan huuhdellut herneet, sipulia ja porkkanaa kasvissyöjänä. Siis kaikki aineet on laitettava kerralla ja mitään ei lisätä välillä. Sitten keittoa piti keittää vähintään 2 tuntia hiljaa poreillen kannen alla (keitin lähes 3 tuntia). Ohjeen mukaan keittoa ei saanut hämmäntää koko aikana, ettei se pala pohjaan. Arvatkaa, kuinka monta kertaa kurkistin kattilaan, ja yritin olla ottamatta kauhaa käteeni.

Keiton valmistuttua hämmästykseni oli suuri, kun se ei todella ollut palanut poh-

jaan ja vieläpä kattilassa, jossa oli tähän mennessä aina saanut pohjaan palaneen keiton syödäkseni. Maustoin keiton ja söin sitä hyvällä ruokahalulla. Tästä lähtien noudatan aina samaa ohjetta, enkä tunne keittiössäni palaneen käryä ja jynssää pohjaa puhtaaksi.

Kannattaa kokeilla ja uskoa myös ruotsalaisten konsteja.

*Hyvää ruokahalua
Sirpa Ruhanen*

Suomelan kevätkauden retkisuunnitelma

Tammikuu: Toivottu luontoretki järjestetään Veikko Makkosen asiantuntevassa opastuksessa 31.1.2013 Alhama de Granadan kuumien lähteitten äärelle. Toivottavasti manteli-puut vielä kukkivat retkipäivänä.

Helmikuu: retki Malagan kala-huutokaupparavintolaan ja menomatalla tutustuminen Benalmadenan perhospuistoon ja Bud-han temppeeliin.

Helmikuu: retki Ardalesin makkara- ja possuherkkujuhliin. Tarjolla maistiaisja ja mahdollisuus ostaa paikallisia tuotteita.

Maaliskuu: Sutta ja sekunda eli retki Antequeran susipuistoon ja paluumatkalla Campilloksen nahkatehtaalle katsomaan, miten nahkaa työstetään eri tarkoituksiin.

Tämä on alustava aikataulu. Kaikkiin Suomelan retkiin sisältyy aina bussikuljetus,

ruokailu, opastukset ja sisäänpääsyliput. Tule kyselemään lisää toimistoaikana tai soita matkavastaava Ulla p. 645059708 Retkihintamme ovat muihin järjestäjiin verrattuna edullisia, noin 40-45 euroa.

Jos sinulla hyvä Suomelan jäsen on joku mielenkiintoinen kohde mielessäsi, tule kertoamaan se. Matkoja toteutetaan nimenomaan jäsenten toiveiden pohjalta.

KOHTISYKSYÄ. Suomela on tehnyt joka vuosi jonkun pitemmän 2-3 yön retken kaudeksi Costa del Solista. On käyty Marokossa, Sevillassa, viimeksi Barcelonassa. Miten olisi Portugal ja pääkaupunki Lisabonin ensi marraskuussa?

Kiitos kaikille matkoilla mukana olleille! Tervetuloa uudestaan!

Ulla Turtola

Tervehdys suomelalaiset!

Erittäin lämmin ja jouluinen tervehdys teille kaikille ihanille ja upeille suomelalaisille, joita me geronomiksi ammattikorkeakoulusta valmistuvat opiskelijat Leila ja Mari olemme saaneet syksyn aikana kohdata!

Tulimme Fuengirolaan työharjoitteluun, koska olimme kuulleet, että täällä on paljon suomalaisvanhuksia. Mutta jouduimme kokemaan karvaan pettymyksen. Emme ikävä kyllä löytäneet Suomelasta ainuttakaan suomalaista vanhusta! Sen sijaan tapasimme monia yli kuusi-, seitsemän- jopa yhdeksänkymppisiä suomalaisia ikinuoria, joiden perässä emme oikein tahtoneet pysyä.

Tutkimukset, oikein tieteelliset sellaiset, ovat osoittaneet, että yhteisöllisyys lisää hyvinvointia ja pidentää elinikää. Todella

helppo uskoa, kun teitä katseli. Hyvinvoinnille suotuisaan yhteisöön ovat ulkopuoliset tervetulleita, yhteisössä on yhdessä luodut säännöt, yhteinen tavoite ja yhteinen puuhastelu luo positiivisen mehen. Tuokin täsmää täysin Suomelaan.

Meidän geronomiopiskelijoiden yhtenä vastualueena oli Äijäjumpan vetäminen maanantaisin, mikä oli myös ikuisesti mieleenpainuva kokemus. Meillä oli täysi työ keksiä tarpeeksi haastavia liikkeitä siihen osallistuville hyväkuntoisille pojille.

Leila, joka joutui valitettavasti jo palaamaan Suomen koleaan syksyyn, kuulee ikuisesti korvissaan Ullan ihanat espanjalaiset painotukset, ssössöt ja vetelät loput, Málaga, cerveza, hasta luego... Sirpa, Sirpa tehopakkaus, paineet olivat kovat tuurata

Äijäjumpassa miehet tekevät kukin kykyjensä mukaan. Vetäjinä Mirva ja Mari

ryhmiesi venyttelyjä katseltuani sinun solmuun taipumistasi. Mahtavan isot aktiiviset ryhmät, hyvä, kun lattiapinta-ala riitti. Ja äijät, älkää koskaan lakatko liikkumasta ja heittämästä läppää yhtä aikaa, olette mahdavia. Kovasti terveisiä myös Aarrelle, oli todella mukava tutustua.

Marin, joka jää jouluksi Fuengirolaan, mieleen on Leilan mainitsemien lisäksi jäänyt erityisesti keskiviikon keittiövuorot ravintolokokkiharjoittelija Even kanssa, jolloin paikalle aina ilmestyi vapaaehtoisia, suurenmoisia suomelalaisia auttamaan meitä erilaisissa keittiötehtävissä ja joita ilman emme varmaankaan olisi saaneet kaikkea valmiiksi ajallaan.

Meidän geronomiopiskelijoiden yhtenä vastuualueena oli Äijäjumpan vetäminen maanantaisin, mikä oli myös ikuisesti mieleenpainuva kokemus. Meillä oli täysi työ keksiä tarpeeksi haastavia liikkeitä siihen osallistuville hyväkuntoisille pojille.

Haluamme lämpimästi kiittää teitä kaikkia suomelalaisia siitä, että teidän ansiostanne meillä on ollut aivan mahtava ja antoisa työharjoittelu-aika Suomelassa, vaikka olisit-

Mari ja Leila

Vår kära
**Karl Gösta
Hedström**
* 15.2.1915 Helsingfors
† 13.11.2012 Esbo

**Kristina och Stig-Olof
Ben och Saara, Noah, Naomi
Karin och Jarmo
Kaisu, Annika, Ellen, Kira
Johan och Miira, Tommy, Kasper
Anita
Gretel och Veikko
Övrig släkt och vänner**

*Jesus säger:
Jag är uppståndelsen och livet
(Joh 11:25)*

tekin kyllä voineet kaivaa meille jostain edes yhden suomalaisen vanhuksen näyttille.

Vielä erikseen kiitämme Sirpa Ruhasta, jota parempaa työharjoitteluohjaajaa emme ole vielä koskaan kohdanneet sekä Marjut Hurtigia, Reinoa, Mirjaa ja kaikkia, jotka olette jaksaneet kärsivällisesti suhtautua meihin opiskelijoihin ja jätte muutenkin mieleemme upeina ja ihanina ihmisinä. Oikein lämmin kiitos myös espanjan opettajallemme Ullalle. Ja sama espanjaksi: ¡Ujuja, muchas gracias!

Lopuksi toivotamme teille kaikille

OIKEIN HYVÄÄ

KOLMEN KUNINKAAN JUHLAA JA ONNELLISTA UUTTA VUOTTA, vietittepä sen sitten Aurinkorannikon lämmössä tai koti-Suomessa!

**Toivottavat
Mari ja Leila**

Rakkauksen vaikeus!!

-Minä oon vaen tämmönen maalaes mies,
hilijanen, naesten seorassa arka.
Moni luulee, että oon tunteeton,
vaen rahan perässä juokseva parka.
Mutta kyllä ne tunteet mullakin on,
rakkauvännäläkä minulla on sammumaton.

0

Mielelläni minäkin haluvaesin,
itelleni ikioman rakkaan.
Minusta joku naenen voes saahakki,
itellensä puolison vakkaan.
Mutta miten mä ossaan- maalaes mies,
noeta helliä sanoja haastaa.

0

Ei rakkauevvensanat suustani tuu,
vaekka tuska minun rintaani raastaa.
Minä yksin vaen työssä oon pellollani,
ei kuule täällä rakkauvven sanna.
Jos mulla rakkaani rinnalla oes,
se oesi minun sielulle mannaa.

0

Mutta kämppä on kylmä, kun kottiin
pallaan.
ikäviissäni tyynyä vuoteessa hallaan.
Joka päevä on minulle sammaa tuskaa,
joskus yrittelen mennä ravintolaan.
Ruma naama mua naesilta suojelee,
joka kerta niiltä komiat pakit saan.

Sen tiän tilanne vaen pahenee,
kun vuojet mun harteilla enenee.
Viijes vuosikymmen on menossa,
alakaa olla jo vähissä aeka.
Usein itekseni oon miettiny,
kokematta jää rakkauvventaeka.
Kuka tämmöstä vaevakseen ottaa voesi,
se kyllä jo melekonen ihime oesi.

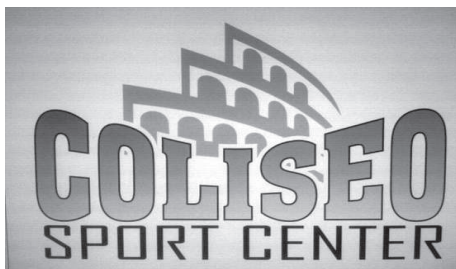
0

Minä kaeken toevoni asetan,
tuohon naapurin leski-Ruusaan
Jospa se etes minut huomaesi,
ja toesi apua naesennuusaan.
Tosin vanhempihan se Ruusa on
äetiksihän se passaes mulle.
Kyllä vielä jonnae iltana,
pyyvän sen rattoriajelulle.

0

Helekatti kun minua heikottaa
ja ihan syväntä rassaa.
Kun vappaa naenen tuossa lähellä on,
ja kyllä se mulle passaa.
Kun vaen rohkiais tehä alotteen,
muuten hommasta ei tule mittää.
Kunhan viikon pari tässä mietiskelen,
niin sitte kyllä jo kysästä pittää.

Kirj. Oiva Pennanen

**Uusi hieno kuntosali
Los Bolichesissa**
Hinnat 39/kk, 110/3 kk, 200/6 kk
C/Antonio Machado,
Los Boliches
(Nuriasolin takana)

Suomelan viikko-ohjelma

Maanantai	09.00 - 10.00	iVenga! uudet alkeet	Suomela	
	10.00 - 13.00	Hopeasepät + lasikorut	Suomela	
	12.00 - 15.00	Toimisto ja kirjasto	Girasol	
	12.00 - 13.00	Tennis	Mailapelikeskus C. Cantera	
	12.15 - 13.00	Keppijumppa 1	Cantera-puisto	
	14.00 - 15.00	Espanjaa, Fantástico 1	Suomela	
	15.00 - 16.00	Fantástico 2	Suomela	
	16.00 - 17.00	Fantástico 3	Suomela	
	17.00 - 18.00	Fantástico 4	Suomela	
	15.00 - 17.00	Mölkky	Cantera-puisto	
	18.15 - 19.00	Äijäjumppa	Suomela	
	19.15 - 21.00	Soitinryhmä	Suomela	
	Tiistai	09.15 - 10.15	Venytysojumppa 1	Suomela
		10.30 - 12.00	Tietokone tutuksi alkaa 15.1.	Suomela
13.00 - 15.00		Kirjallisuuspiiri	Suomela	
15.15 - 16.45		Virikepiiri	Suomela	
17.00 - 18.00		iVenga! -jatkoryhmä kpl 7	Suomela	
Keskiviikko	09.15 - 10.00	Keppijumppa 2	Cantera-puisto	
	09.30 - 13.00	Tilkkupiiri	Suomela	
	12.00 - 15.00	Toimisto ja kirjasto	Girasol	
	13.10 - 16.00	Hoidot ja mittaukset	Suomela	
	14.00 - 16.15	Lounas á la Suomela		
	16.15 - 16.30	Viikkotiedotukset	Suomela	
	16.30 -	Teemailta	Suomela	
Torstai	09.30 - 11.30	Luontopiiri kk:n 1. ja 3. to	Suomelan portilta	
	09.15 - 11.30	Käsityökahvila	Suomela	
	12.00 - 13.30	Jooga	Suomela	
	14.00 - 15.00	Helisevät	Suomela	
	15.15 - 17.30	Ohjelmaryhmä	Suomela	
	18.00 - 20.00	Kameraseura kk:n 2. ja 4. to	Suomela	
Perjantai	18.00	Golf-kerhon kokous kk:n 1. to	Suomela	
	08.30 - 09.30	Venytysojumppa 2	Suomela	
	09.30 - 15.00	Taideseura	Suomela	
	12.00 - 14.00	Espanjan keskusteluryhmä	G:n uima-altaalla	
	15.15 - 16.15	Soft-jumppa	Suomela	
	16.30 - 17.30	iVenga! -jatkoryhmä	Suomela	
	17.30 - 19.30	Aurinkorannikon Veteraanit, kk:n viim. pe	Suomela	
	19.30 - 21.30	Karaoke	Suomela	
Lauantai	09.20 - 10.05	Zumba	Suomela	
	18.00 - 20.00	Yhteislauluilta	Suomela	
Sunnuntai	09.00 -	Mijas-kävely	lähtö Girasolin yläkulmalta	
	10.15 - 11.15	iVenga! –uudet alkeet	Suomela	
	15.00 - 17.00	Ohjelmaryhmä	Suomela	
	18.00 - 21.00	Tanssi-ilta, elävä musiikki, 4e	Suomela	

Tammikuun kuukausiohjelma

TO 3.1.	klo 18	Golf-kerhon kokous
MA 7.1.	klo 12-15	Toimisto ja kirjasto avoimna
	klo 9	Hopeasepät ja lasikorupiiri aloittavat kevään viikko-ohjelmat
KE 9.1.	klo 12-15	Toimisto ja kirjasto
	klo 14-16	Lounas á la Suomela
	klo 16.15	Omat tiedotukset
	klo 16.30	Teemaillassa kiputohtori Pentti Raaste
TO 10.1.	klo 18	Kameraseura
Pe 11.1.	klo 19.30	Karaoke
LA 12.1.	klo 18-20	Yhteislauluilta
SU 13.1.	klo 18-21	Nuutinpäivätanssit, Pikkis & kumpp. liput 4 e
MA 14.1.	klo 12-15	Toimisto ja kirjasto avoimna
KE 16.1.	klo 12-15	Toimisto ja kirjasto
	klo 14-16	Lounas á la Suomela
	klo 16.15	Omat tiedotukset
	klo 16.30	Teemaillassa kuntoilu ja laihdutus
TO 17.1.	klo 9.30	Luontopiiri
PE 18.1.	klo 18-19	Uusien jäsenten tutustumisilta, piirien esittelyä ym.
	klo 19.30	Karaoke
LA 19.1.	klo 18-20	Yhteislauluilta
SU 20.1.	klo 18-21	Tanssi-ilta, Pikkis ja Nikkis, 4 e
MA 21.1.	klo 19.15	Kahvikonsertti, Luiz Ramirez
KE 23.1.	klo 12-15	Toimisto ja kirjasto
	klo 14-16	Lounas á la Suomela
	klo 16.15	Omat tiedotukset
	klo 16.30	Teemaillassa Alñfredo Belzuzarn, hormonikorvaushoito
TO 24.1.	klo 18	Kameraseura
PE 25.1.	klo 17.30	Veteraani-ilta
LA 26.1.	klo 18	Yhteislauluilta
SU 27.1.	klo 18	Tanssi-ilta, Pikkis ja Nikkis, 4 e
KE 30.1.	klo 12-15	Toimisto ja kirjasto
	klo 14-16	Lounas á la Suomela
	klo 16.15	Omat tiedotukset
	klo 16.30	Teemaillassa Fuengirolan Martat
TO 31.1.	klo 9	Retki Alhama de Granadaan, luontopiiri mukaan!

Lisäyksistä ja muutoksista ilmoitetaan teemailloissa, kotisivuilla, ilmoitustauluilla, SE- ja Fuengirola.fi-lehdissä sekä facebookissa.

Jäseneksi voit liittyä Suomelan toimistossa tai maksamalla jäsenmaksun pankkiin, (ks. sivu 20). **25 euron** kausi- (1.7.–30.6.) ja **10 euron** kk-jäsenmaksulla voit osallistua harrastuspiireihin. Espanjan opettaja ottaa tuntikorvauksen itselleen.

Onnellista Uutta Vuotta 2013!

Asociación Finlandesa Suomela

Seppo Järvinen	HALLITUS 2012 – 2013 Puheenjohtaja seponselkasauna@suomi24.fi	635 728 246
Marjut Hurtig	tiedottaja marjut.hurtig@gmail.com	629 029 570
Päivi Nummenmaa	sihteeri paivi.nummenmaa@luukku.com	619 570 832
Sirpaeliina Muurinen	kirjanpitäjä sirpaeliina@gmail.com	657 414 965
Asta Kuortinen	rahastonhoitaja astakuortinen@gmail.com	693 781 049
Hilkka Suorajärvi ja Seppo Suorajärvi Reino Savolainen	kirjasto pappila@luukku.com sali-isäntä reinosavolainen@suomi24.fi	681 174 455 693 825 760
Olavi Turunen	henkilöstöasiat olliboy3@gmail.com	634 309 741
Suomelan toimisto		952 660 721
Suomelan fax		952 660 697
Suomelan sähköposti	suomela@suomela.info	
Suomelan kotisivut	www.suomela.info	
	TOIMINTA- JA HARRASTUSPIIRIT	
Baari	Sinna Matikainen	622 292 967
Espanjan kieli	Tiina Lindén tina.linden@telefonica.net	670 671 483
Espanjan keskusteluryhmä Golf-kerho	Elena Vergara Kari Hyttinen Tapani Saarentola suomelangolf@gmail.com	658 814 033 693 780 578 664 672 111
Helisevät -kuoro Hopeasepät Harjoittelijoitten ohjaus, venyttely, tietokone tutuksi Jooga Kameraseura	Martti Kilpeläinen Waltter Pirttivaara Sirpa Ruhanen Tiina Tuurna Ilkka Vainio-Mattila ilkka.vm@pp.inet.fi	609 115 245 652 539 840 660 150 440 693 712 417
Karaoke, yhteislaulu Kirjallisuuspiiri Kuvataide Käsityökahvila, matkat, iVenga! Lasikorut Luontopiiri Mijas -kävely Ohjelmaryhmä, soft-jumppa Suomelan Sanomat, toimitus	Tauno Aaltonen Kaija Tyyskä Eero Paakkunainen Ulla Turtola Maaret Rantapelkonen Veikko Makkonen Olavi Silventoinen Raija Ihanainen Marjut Hurtig marjut.hurtig@gmail.com	634 363 500 693 481 606 652 296 959 645 059 708 634 351 157 649 226 712 952 664 257 687 313 193
taitto Risto Tuulensuu Tilkkupiiri Veteraanijaosto	risto.tuulensuu@gmail.com Liisa Turtainen Vesa Tuominen	952 468 860 636 635 154

Suomelan golfkerhon kilpailupäivät

maanantaisin

14.01. 11.03.

28.01. 25.03.

11.02. 08.04.

25.02.

Pelit alkavat klo 12.30

Suomelan golfkerho

suomelangolf@gmail.com

Suomelan sali:

Camino de la Cantera 49, Los Pacos

Toimisto ja kirjasto:

Calle Las Vinas 54, Edif. Girasol,

E-29640 Fuengirola

Toimisto ja kirjasto ovat avoinna

ma ja ke klo 12-15

Tärkeitä puhelinumeroita

Yleinen hätänumero 112

Poliisin hätänumero 092

Rikosilmoitus 902 102 112

Palokunta 080

Ambulanssi 061

**Osallistumalla hommiin Suomelan keittiössä
hankit tavaroillesi kesäsäilytyspaikan Suomelasta
puhumattakaan mukavista kavereista sekä hyvästä mielestä.**

Suomelan toimintapiirit on tarkoitettu

***VAIN Suomelan jäsenmaksun maksaneille
jäsenille. Olethan hoitanut maksusi kuntoon?***

***Mikäli et, voit hoitaa asian helposti alla-
olevien ohjeiden mukaan joko pankkiin tai***

Suomelan toimistoon.

Suomelan hallitus

Suomelan jäsenmaksun

25e/toimintakausi(1.7.-30.6.) tai 10e/kk

voi maksaa myös pankkiin tilille: **ES11 3058 0822 7327 2002 2492**

(sähköisesti maksettaessa ilman välilyöntejä)

BIC SWIFT-koodi: **CCRIES2A** ja pankki on **Cajamar Fuengirola**

Maksajan nimi ja jäsennumero tulee merkitä selkeästi. Uuden jäsenkortin,
missä on Golf-kerhon jäsenkortti mukana, saa Suomelan toimistolta.